

بررسی بیماری زایی لیستریا مونوسیتوتونز و لیستریا ایوانووی جدا شده از علوفه سیلویی در موش.

سارا براتی^{۱*}، مرتضی اژدری معموره^۲، حسن ممتاز^۳

۱_ کارشناسی ارشد باکتری شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد ۲_ دکتری حرفه ای دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

۳_ دانشیار گروه میکروبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: sarabaraty52@yahoo.com

مقدمه و هدف: لیستریوز ناشی از غذا، یک بیماری نادر و خطرناک است و معمولاً در نتیجه مصرف مواد غذایی غیرپاستوریزه به ویژه فراورده های لبنی و گوشتی و سیلوهای غذایی مشاهده می شود. تنها دو گونه لیستریا مونوسیتوتونز و لیستریا ایوانووی پتانسیل بیماری زایی دارند. از دیدگاه بهداشت عمومی، شناسایی راه های آلوده کننده غذایی و حذف این باکتری از کانال های توزیع غذایی بسیار اهمیت دارد. آگاهی در مورد شیوع لیستریوز باعث می شود که اطلاعات ما از منشأ آلودگی این باکتری و راه های انتقال آن به انسان و نحوه پیش گیری از آن بیشتر شود این مطالعه به منظور بررسی بیماری زایی لیستریا مونوسیتوتونز و لیستریا ایوانووی جدا شده از علوفه سیلویی در گاوداربهای شهرکرد در موش انجام گرفت.

مواد و روش کار: پس از اخذ نمونه از علوفه سیلویی آزمون های میکروشناسی (کشت بر روی محیط تریپتوز و آگار خون گوسفند، غنی سازی در سرما، کشت بر روی محیط پالکام و رنگ آمیزی گرم) و آزمون های تفریقی جهت جداسازی باکتری های مورد نظر انجام گرفت. برای بررسی بیماری زایی، ۳۵ سر موش ۲۰ گرمی نژاد آلبینو به چهار گروه تست، یک گروه مربوط به کنترل مثبت لیستریا مونوسیتوتونز، یک گروه مربوط به کنترل مثبت لیستریا ایوانووی و گروه آخر مربوط به گروه کنترل منفی بود. هر کدام از گروه ها ۵ تایی در نظر گرفته شدند و باکتری جدا شده به صورت داخل صفاقی به مقدار ۰/۱ سی سی به موش های گروه های تست تزریق شد.

نتایج و بحث: چهار جدایه باکتری لیستریا (یک جدایه لیستریا ایوانووی، سه جدایه لیستریا مونوسیتوتونز) از علوفه سیلویی جدا شد. همه چهار ایزوله در موش بیماری زا بودند و سبب عفونت، و مرگ و میر و آسیب بافتی در ارگان ها شدند. هم چنین در گروه کنترل مثبت که لیستریا ایوانووی و لیستریا مونوسیتوتونز شاخص تزریق شده بود علائم مشابهی ایجاد شد و در گروه کنترل منفی هم هیچ علائم بالینی، و یا آسیب بافتی دیده نشد. ارگانیزم ها در ارگان های مختلف مشاهده شدند و ضایعات ایجاد شده در مقاطع بافتی در کبد و طحال دیده شد. با توجه به نتیجه مطالعه حاضر، این نکته را باید یادآور شد که وجود این باکتری ها در مواد غذایی دام ها می تواند به عنوان یک خطر جدی برای سلامت عموم باشد و این خود نیازمند توجه بیشتر به کنترل بهداشت مواد غذایی را می طلبد.

واژه های کلیدی: لیستریا ایوانووی، لیستریا مونوسیتوتونز، محیط پالکام آگار، موش

بررسی فراسنجه های خونی یک قطعه مرغ بومی مبتلا به استئوپیتروزیس ارجاجی به بخش پرندگان بیمارستان دامپزشکی دانشگاه

شهید چمران اهواز

منصور میاحی^۱، سیده میثاق جلالی^۲، پژمان زمانی دهکردی^۳، مصطفی قلی پور آذر^۴

۱_ استاد بیماری های طیور، دانشگاه شهید چمران اهواز ۲_ استادیار کلینیکال پاتولوژی، دانشگاه شهید چمران اهواز ۳_ رزیدنت بهداشت و بیماری های طیور، دانشگاه

شهید چمران اهواز

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: pejman_zamani@yahoo.com

مقدمه و هدف: بیماری استئوپیتروزیس یک بیماری غیر معمول و نادر است که عامل آن یک ترئوویروس از گروه لکوز/سارکوم است. این بیماری عمدتاً استخوان های بلند بخصوص استخوان های بال و پاها را درگیر می کند. تزايد بیش از حد استئوبلاست ها و شکل گیری بافت های جدید استخوانی منجر به ضخیم شدن دیافیز استخوانهای بلند می گردد. انسداد حفره مغز استخوان سرانجام سبب کم-خونی خواهد شد. تشخیص استئوپیتروزیس عموماً از روی ظاهر ضخیم استخوان های بلند امکان پذیر است.

مواد و روش کار: در مهرماه سال ۹۱ یک قطعه مرغ بومی ۱۴۵ روزه با علائم آشکار درگیری با استئوپیتروزیس به بخش پرندگان بیمارستان دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز ارجاع شد. از این مورد خونگیری از ورید بال انجام شد و خون در دو قسمت سرم و خون همراه با ماده ضد انعقاد برای بررسی فراسنجه های خونی و شمارش سلول های خونی مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج و بحث: درصد هماتوکریت ۲۷ و درصد رتیکولوسیت ها ۱/۳۵ گزارش شد. تعداد گویچه های قرمز خون، لنفوسیت ها، مونوسیت و ائوزینوفیل ها در محدوده ی طبیعی گزارش شد. تعداد کل گلبول های سفید خون ۲۷۳۹۰ در هر میکرولیتر خون شمارش شد، که در محدوده طبیعی قرار می گیرد اما تعداد هتروفیل ها ۱۶۹۸۲ عدد در هر میکرولیتر خون شمارش شد که بیشتر از محدوده طبیعی می باشد. در بخش بیوشیمی خون، کلسیم و توتال پروتئین در محدوده طبیعی بود، گلوکز خون کمتر از میزان طبیعی و فسفر بیش تر از محدوده ی طبیعی گزارش گردید. گسترش های خونی که بر روی لام، برای بررسی مرفولوژیک سلولهای خونی تهیه شدند به دقت مطالعه شدند و اثری از سلول های خونی غیر معمول و غیر طبیعی یافت نشد.

واژه های کلیدی: استئوپیتروزیس، مرغ بومی، فراسنجه های خونی، اهواز